

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 583

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 iulie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 557 din 4 noiembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1 ¹)-(1 ³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3 ¹), ale art. 7 alin. (4) și (5 ¹) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său	2-8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.132. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, pentru modificarea și completarea Normelor privind organizarea și desfășurarea concursului/examenului în vederea ocupării de către personalul Ministerului Apărării Naționale a posturilor permanente din structurile de reprezentare națională în străinătate, precum și a celor din structurile internaționale la care România este parte, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.59/2015	9
198. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, interimar, pentru aprobarea Metodologiei pentru costuri simplificate privind acordarea sprijinului financiar pentru serviciile de mediu furnizate de fermele de acvacultură	10-14
4.294. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Nr. 1 Pomezueu din comuna Pomezueu, județul Bihor	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 557

din 4 noiembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹)-(1³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său

Cristian Deliorga	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Cristina-Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 1-3 și 8 din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, ale art. 4 alin. (1¹), (1³) și (3) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 52/2020, excepție ridicată de Societatea UniCredit Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 13.697/301/2020 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 727D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 728D/2021, nr. 731D/2021, nr. 928D/2021, nr. 929D/2021, nr. 930D/2021, nr. 931D/2021, nr. 957D/2021, nr. 990D/2021, nr. 1.044D/2021, nr. 1.047D/2021, nr. 1.048D/2021, nr. 1.095D/2021, nr. 1.155D/2021, nr. 1.156D/2021, nr. 1.203D/2021, nr. 1.204D/2021, nr. 1.205D/2021, nr. 1.206D/2021, nr. 1.207D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din Legea nr. 77/2016, din Legea nr. 52/2020, precum și Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea First Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 1.129/184/2020 al Judecătorei Balș — Civil, în Dosarul nr. 4.779/202/2020 al Judecătorei Călărași și în Dosarul nr. 11.376/280/2020 al Judecătorei Pitești — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 23.697/4/2020 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 13.741/211/2020 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, în Dosarul nr. 5.032/866/2020 al Judecătorei Pașcani — Civil, în Dosarul nr. 13.885/300/2020 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Exim Banca Românească — S.A. din București (fostă Societatea Banca Românească — S.A. din București) în dosarele nr. 23.862/245/2020 și nr. 28.740/245/2020 ale Judecătorei Iași — Secția civilă, de Societatea First Bank — S.A. din București și Societatea First Bank — S.A. — Sucursala Oradea în Dosarul nr. 9.247/271/2020 al Judecătorei Oradea — Secția civilă, de Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, din oficiu, în Dosarul

nr. 17.715/4/2020 al acestei instanțe, de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 4.606/202/2020 al Judecătorei Călărași, în Dosarul nr. 2.249/235/2020 al Judecătorei Turda, în dosarele nr. 17.087/325/2020 și nr. 19.831/325/2020 ale Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Amsterdam în Dosarul nr. 13.516/212/2020/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, în Dosarul nr. 13.766/200/2020 al Judecătorei Buzău — Secția civilă, de Societatea Eurobank — S.A. (fostă Eurobank Ergasias) din Atena în Dosarul nr. 24.918/215/2020 al Judecătorei Craiova — Secția I civilă și în Dosarul nr. 13.531/300/2020 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că în dosarele nr. 928D/2021 și nr. 1.048D/2021 apărătorii autorului excepției au depus o cerere de actualizare a citativului prin care arată că Societatea Banca Românească — S.A. are, în prezent, denumirea Societatea Exim Banca Românească — S.A. din București ca urmare a fuziunii prin absorbție.

5. Curtea ia act de noua denumire care va fi reținută în decizie.

6. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 728D/2021, nr. 731D/2021, nr. 928D/2021, nr. 929D/2021, nr. 930D/2021, nr. 931D/2021, nr. 957D/2021, nr. 990D/2021, nr. 1.044D/2021, nr. 1.047D/2021, nr. 1.048D/2021, nr. 1.095D/2021, nr. 1.155D/2021, nr. 1.156D/2021, nr. 1.203D/2021, nr. 1.204D/2021, nr. 1.205D/2021, nr. 1.206D/2021 și nr. 1.207D/2021 la Dosarul nr. 727D/2021.

7. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea dosarelor.

8. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 728D/2021, nr. 731D/2021, nr. 928D/2021, nr. 929D/2021, nr. 930D/2021, nr. 931D/2021, nr. 957D/2021, nr. 990D/2021, nr. 1.044D/2021, nr. 1.047D/2021, nr. 1.048D/2021, nr. 1.095D/2021, nr. 1.155D/2021, nr. 1.156D/2021, nr. 1.203D/2021, nr. 1.204D/2021, nr. 1.205D/2021, nr. 1.206D/2021 și nr. 1.207D/2021 la Dosarul nr. 727D/2021, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că în cauzele deduse judecății se pune problema aplicării principiului impreviziunii în anumite tipuri de contracte care vizează anumite categorii de consumatori, contracte încheiate pe termen lung, în care situația existentă la momentul încheierii acestora se poate schimba fundamental sub aspectul contextului economic. Aceste contracte implică

anumite repere variabile și reglementarea în concret a modului în care se aplică teoria impreviziunii întră în marja de apreciere a legiuitorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

10. Prin Încheierea din 3 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 13.697/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic pct. 1-3 și 8 din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și ale art. 4 alin. (1¹), (1³) și (3) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 52/2020** (Dosarul nr. 727D/2021).

11. Prin Încheierea din 24 februarie 2021, a cărei eroare materială a fost îndreptată prin Încheierea din 4 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.129/184/2020, **Judecătoria Balș — Civil a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic pct. 2, 3, 5 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și ale Legii nr. 52/2020, în ansamblul său** (Dosarul nr. 728D/2021).

12. Prin Încheierea din 8 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 23.697/4/2020, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020** (Dosarul nr. 731D/2021).

13. Prin încheierile din 24 februarie 2021, 4 martie 2021, 16 martie 2021, 10 decembrie 2020, 8 martie 2021, Încheierea de suspendare nr. 7 din 9 februarie 2021, 23 martie 2021, pronunțate în dosarele nr. 23.862/245/2020, nr. 9.247/271/2020, nr. 4.779/202/2020, nr. 17.715/4/2020, nr. 13.741/211/2020, nr. 4.606/202/2020, nr. 17.087/325/2020 și nr. 19.831/325/2020, **Judecătoria Iași — Secția civilă, Judecătoria Oradea — Secția civilă, Judecătoria Călărași, Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă, Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020** (dosarele nr. 928D/2021, nr. 929D/2021, nr. 930D/2021, nr. 931D/2021, nr. 957D/2021, nr. 990D/2021, nr. 1.203D/2021, nr. 1.204D/2021).

14. Prin încheierile din 5 ianuarie 2021 și 25 martie 2021, pronunțate în dosarele nr. 2.249/235/2020 și nr. 11.376/280/2020, **Judecătoria Turda și Judecătoria Pitești — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 2, 3 și 5 din Legea nr. 52/2020, precum și ale Legii nr. 52/2020, în ansamblul său** (dosarele nr. 1.044D/2021 și nr. 1.207D/2021).

15. Prin Încheierea din 17 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.032/866/2020, **Judecătoria Pașcani — Civil a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹) lit. b), ale art. 4 alin. (1²), (1³) și (3), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, precum și cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa** (Dosarul nr. 1.047D/2021).

16. Prin Încheierea din 3 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 28.740/245/2020, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa, precum și, în special, a dispozițiilor articolului unic pct. 1-7 din aceasta** (Dosarul nr. 1.048D/2021).

17. Prin Încheierea nr. 2.617 din 23 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 13.516/212/2020/a1, **Judecătoria**

Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa, precum și, în special, a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹), (1²), (3) și (4) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 (Dosarul nr. 1.095D/2021).

18. Prin Încheierea din 17 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 24.918/215/2020, **Judecătoria Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹)-(1³), (3) și (4) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016** (Dosarul nr. 1.155D/2021).

19. Prin Încheierea din 12 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 13.766/200/2020, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹)-(1³), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016** (Dosarul nr. 1.156D/2021).

20. Prin Încheierea din 16 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 13.531/300/2020, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și a legii în ansamblul său** (Dosarul nr. 1.205D/2021).

21. Prin Încheierea din 2 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 13.885/300/2020, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său** (Dosarul nr. 1.206D/2021).

22. Excepția a fost ridicată de societățile UniCredit Bank — S.A. din București, First Bank — S.A. din București, Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca, Exim Banca Românească — S.A. din București (fostă Banca Românească — S.A. din București), First Bank — S.A. — Sucursala Oradea, Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, din oficiu, Raiffeisen Bank — S.A. din București, Credit Europe Bank NV din Amsterdam, Eurobank — S.A. (fostă Eurobank Ergasias) din Atena în cauze având ca obiect contestația creditorului la notificările de dare în plată și acțiuni în constatarea dării în plată.

23. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarele acesteia arată, în esență, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, că în procedura de elaborare a Legii nr. 52/2020 au fost nesocotite dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative ce instituie mai multe principii/reguli ce trebuie respectate cu ocazia procesului de legiferare a actelor normative, încălcându-se art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Astfel, deși fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de Constituție întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale, nu poate fi identificată justificarea intervenției normative și nu au fost prezentate studii sau cercetări ori evaluări statistice cu privire la necesitățile de reglementare în materie, nu sunt prezentate principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse și nici nu există vreo referire la vreun document care să conțină analiza potențialului impact al legii. Expunerea de motive actuală nu satisface exigențele constituționale deoarece fundamentează de fapt forma inițială a proiectului.

24. De asemenea, nu există vreun studiu de impact cu privire la actul normativ criticat, acesta fiind adoptat fără consultarea și în lipsa avizului favorabil al Băncii Naționale a României, ceea ce încalcă art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

25. Lipsa unei temeinice motivări și fundamentări se reflectă în special în articolul unic pct. 2 din Legea nr. 52/2020, unde primul caz de impreviziune — creșterea cu 52,6% a cursului de schimb valutar — a fost justificat de legiuitor prin trimitere la

Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 24/2011, abrogat în prezent. Cel de-al doilea caz de impreviziune — obligația lunară de plată să înregistreze o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă favorabilă — este fundamentat pe o prevedere inexistentă, respectiv pe un proiect de Cod civil european. De asemenea, lipsește fundamentarea persistenței temporale a situațiilor-premisă care dau naștere prezumțiilor absolute de impreviziune.

26. Este criticată și lipsa solicitării avizului Consiliului Economic și Social și al Consiliului Legislativ. Deși prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019 nu s-a constatat neconstituționalitatea în ansamblu a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, devenită după publicare Legea nr. 52/2020, prin această decizie au fost supuse controlului articole ce țin de esența respectivei reglementări, astfel că, după comunicarea acestei decizii, în procedura de reexaminare a legii, Parlamentul ar fi trebuit să solicite din nou celor două instituții avizele prevăzute de lege pentru deplina respectare a exigențelor constituționale.

27. Se arată că Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, întrucât prevederile articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1¹) lit. b) din Legea nr. 77/2016] sunt apte de trei interpretări, în sensul că o creștere cu 50% a obligației de plată poate fi raportată fie la prima astfel de obligație lunară, fie la cea din luna precedentă, fie la o obligație de plată intermediară. Prevederile articolului unic pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016] nu disting între cazurile de impreviziune instituite de articolul unic pct. 2 și 8, ajungându-se la o prezumție absolută de impreviziune.

28. Expresia „reprezintă impreviziune” din articolul unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1¹) din Legea nr. 77/2016] este neclară, echivocă, pentru că nu se înțelege ce condiții a avut legiuitorul în vedere cu privire la impreviziune, respectiv dacă trebuie îndeplinite toate condițiile care rezultă din cuprinsul art. 1.271 din Codul civil și din deciziile Curții Constituționale sau dacă a avut în vedere numai unele dintre aceste condiții.

29. Cu toate că instanța de contencios constituțional a statuat că este permisă reglementarea prin lege a unor evenimente care pot constitui cazuri de impreviziune, chiar și din perspectiva riscului supraadăugat, în niciuna dintre deciziile nr. 623 din 25 octombrie 2016 și nr. 731 din 6 noiembrie 2019 nu a stabilit că se poate prezuma absolut efectul impreviziunii, acesta urmând să fie stabilit de către instanța de judecată de la caz la caz potrivit principiului echității. Nu se poate discuta despre o prezumție absolută de impreviziune aplicabilă *ope legis* contractelor de credit în derulare deoarece o astfel de prezumție ar încălca dreptul creditorului la apărare, dreptul la un proces echitabil și dreptul de acces la justiție. O interpretare în sensul că intervenția judecătorului este strict formală, limitată la verificarea condițiilor de admisibilitate ale cererii, fără a avea posibilitatea de a analiza impreviziunea, contravine celor reținute în deciziile anterioare. Situațiile-premisă ridicate de legiuitor la rang de impreviziune absolută trebuie să fie consecințele, respectiv efectele unor evenimente sau împrejurări excepționale survenite pe parcursul derulării relației contractuale.

30. Sintagma „pe durata executării contractului” din articolul unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1¹) din Legea nr. 77/2016] ridică probleme de neconstituționalitate câtă vreme nu rezultă dacă procentul de 52,6% se determină ca urmare a fluctuațiilor de curs valutar intervenite pe întreaga durată a executării contractului de credit, până la momentul formulării notificării de dare în plată, cumulată, sau dacă se consideră impreviziune doar în situația în care la un moment dat pe durata executării

contractului de credit, spontan, excepțional și imprevizibil, intervine o creștere bruscă a cursului valutar ce depășește cursul de la încheierea contractului cu 52,6%.

31. Prezumția absolută reglementată de norma criticată se axează exclusiv pe o determinare valorică, fără a realiza o circumstanțiere sau o delimitare a fluctuației în funcție de evenimentul extraordinar și exterior care o generează, durata în care se atinge o asemenea valoare și factorii economico-sociali care o determină.

32. Preluarea procentului de 52,6% din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 24/2011 prevăzut în legătură cu gradul de îndatorare aferent creditorilor în franci elvețieni (potrivit mențiunilor din anexa la „Raportul asupra reexaminării Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite”), dincolo de împrejurarea că are la bază o prevedere abrogată la momentul adoptării reglementării criticate, dovedește inconsistența definiției impreviziunii și confuzia nepermisă cu o altă instituție, respectiv gradul de îndatorare, circumstanță cu caracter personal, care nu poate fi transpusă într-o ipoteză obiectivă de impreviziune.

33. Textul este neclar în ceea ce privește modalitatea în care se determină procentul de 52,6% și suma la care acesta se raportează, având în vedere diversitatea situațiilor practice și categoriile de risc valutar care presupun un tratament juridic diferit (risc inerent, risc adăugat, risc supraadăugat), aducând atingere prevederilor art. 1 alin. (5), ale art. 44 alin. (1) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție.

34. Prevederile articolului unic pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016] sunt neclare deoarece nu reglementează sfera de conținut a noțiunii de „echilibrare a contractului” sau cum ar putea fi determinată necesitatea echilibrării, iar exprimarea legiuitorului este echivocă atunci când se referă la „imposibilitatea vădită de continuare a contractului”.

35. Astfel, textul încalcă și principiile contradictorialității, egalității armelor și dreptului de dispoziție al părților deoarece „echilibrarea contractului” trebuie să aibă loc în cadrul contestației introduse de creditor împotriva notificării de dare în plată. În cadrul acestei contestații, debitorii care nu formulează cerere prin care investesc instanța vor dobândi calitatea de reclamant. Creditorul nu are nici măcar posibilitatea să solicite, în cadrul procedurii prevăzute de lege, echilibrarea contractului deoarece este ținut strict de contestarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate ale introducerii contestației prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a)-d) din Legea nr. 77/2016. Mai mult, legea nu impune debitorului să respecte anumite condiții de formă, astfel că acesta poate cere doar echilibrarea contractului fără să precizeze în mod concret cum se poate echilibra.

36. Cu privire la egalitatea armelor se arată că un creditor care sesizează instanța este obligat să respecte toate normele procedurale privind formularea cererii sale, fiindu-i aplicabilă nulitatea sau decăderea, fără a beneficia de un termen pentru a depune întâmpinare, pe când debitorul nu are nicio obligație în acest sens, pretențiile sale de echilibrare fiind analizate de către instanță indiferent dacă au fost exprimate sau nu.

37. Legea nr. 52/2020 nu precizează cum anume va putea judecătorul să echilibreze prestațiile părților, dacă această „echilibrare” va presupune modificarea clauzelor contractuale și în ce temei va putea să modifice clauzele privind prețul contractului. De altfel, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, pentru ipoteza creșterii cu 52,6% a cursului de schimb valutar, instanța națională nu ar putea decât să anuleze contractul de credit în ansamblul său, cu repunerea părților în situația anterioară. Prin urmare, din această perspectivă, se încalcă art. 1 alin. (3) și (5) coroborat cu art. 53 din Constituție.

38. Se mai susține că Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, încalcă art. 147 alin. (4) din Constituție întrucât nu respectă Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019 cu privire la criteriul consistenței valorice și al persistenței în timp a fluctuațiilor de curs valutar.

39. De asemenea, nu se respectă nici Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor din art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 și s-a constatat că acestea sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii. Art. 4 alin. (13) și (3) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 52/2020, prezumă impreviziunea, ceea ce înlătură rolul instanței de judecată care ar trebui să stabilească dacă există impreviziunea de la caz la caz și face din procedura dării în plată o procedură pusă la discreția consumatorului. Prin nerespectarea principiilor trasate prin decizia antereferită și înlăturarea atribuțiilor judecătorilor de a verifica îndeplinirea condițiilor impreviziunii se aduce atingere principiului separației și echilibrului puterilor în stat.

40. Se susține că art. 1 alin. (1), art. 8 alin. (5), art. 10 alin. (1) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 retroactivează, întrucât permit stingerea tuturor datoriilor, atât a celor deja născute, cât și a celor viitoare. Se punctează faptul că atât creanțele băncilor, cât și ale cesionarilor reprezintă un bun, un drept câștigat sub imperiul vechii legi. Se mai susține că legea criticată încalcă principiul securității juridice, întrucât prevede posibilitatea retroactivării sale, intervine peste principiul *pacta sunt servanda*, dispunând peste voința părților la mult timp după realizarea raportului juridic dintre acestea, și creează un dezechilibru în interpretarea unitară a legii, fiind astfel inaccesibilă.

41. Totodată, se susține că este încălcat și principiul neretroactivității legii, care trebuie analizat prin prisma teoriei drepturilor câștigate, întrucât prezumțiile absolute și irefragabile de impreviziune în favoarea consumatorilor debitori se pot aplica atât contractelor de credit încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 52/2020, cât și celor încheiate sub imperiul Codului civil din 1864. Chiar dacă, așa cum s-a statuat prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, instituția impreviziunii se poate aplica și contractelor încheiate sub regimul juridic al vechiului Cod civil, noile cazuri de impreviziune reglementate de legiuitor nu se pot aplica retroactiv, întrucât nu erau în vigoare la data încheierii contractelor respective. Aplicarea prezumțiilor de impreviziune reglementate prin Legea nr. 52/2020 contractelor încheiate anterior intrării sale în vigoare ar echivala cu o aplicare retroactivă, contrară dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) și ale art. 147 alin. (4) referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale.

42. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse prevederilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (11)-(13) din Legea nr. 77/2016] al Legii nr. 52/2020 prin raportare la art. 44 și 53 din Constituție, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 11 și 20 din Constituție și art. 147 alin. (4) din Constituție, se arată că procentul de 52,6% nu se încadrează în sfera impreviziunii, ci reprezintă o ingerință nejustificată în dreptul de proprietate al creditorului. O asemenea soluție legislativă nu duce la o reechilibrare contractuală, ci la mutarea riscului inerent în sarcina exclusivă a creditorului, ipoteză care se constituie într-o încălcare a dreptului de proprietate.

43. Prezumpția criticată nu răspunde nici exigențelor stabilite prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, ce țin de problema persistenței „în timp a riscului valutar în sensul caracterului său constant, continuu, ireversibil”. Nu se poate considera că menținerea pragului valoric în discuție pentru

ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată, în condițiile unor contracte de credit încheiate pe o durată de 25-30 de ani, ar răspunde condițiilor persistenței, continuității și ireversibilității.

44. Potrivit art. 4 alin. (11) lit. b) din Legea nr. 77/2016, introdus prin Legea nr. 52/2020, „pe durata executării contractului de credit, obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă”. Procentul de 50% instituit prin textul de lege criticat este reglementat în mod arbitrar, fără o evaluare temeinică în care să se țină cont de perioada lungă pentru care se încheie contractele, ceea ce aduce atingere dreptului de proprietate al creditorului.

45. Termenul de 6 luni în care fluctuația trebuie să se mențină nu îndeplinește exigențele de consistență, continuitate și persistență, evidențiate anterior în deciziile Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019 și nr. 432 din 17 iunie 2021. Fluctuațiile circumstanțiale nu pot constitui impreviziune pentru un contract cu o asemenea durată.

46. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse prevederilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (13) din Legea nr. 77/2016] al Legii nr. 52/2020, prin raportare la art. 16, 53, 57, 135 și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că textul criticat instituie prezumții absolute în favoarea consumatorilor, fără posibilitatea găsirii punctului de echilibru contractual. În aceste condiții, excluderea controlului judecătoresc al contractului prin introducerea unor prezumții absolute de impreviziune apare în mod evident ca o măsură disproporționată care aduce atingere, în mod nejustificat, dreptului de proprietate și accesului la instanță.

47. Impreviziunea nu presupune mutarea riscurilor către creditor, ci găsirea punctului de echilibru, aspect care nu se regăsește în reglementare. Creditorul, parte la contract, este plasat într-o situație de inegalitate, fiind obligat la preluarea unui bun în contul unei creanțe superioare. Impunerea unei prezumții automate raportate strict la un prag valoric, cu ignorarea restului circumstanțelor contractuale și factuale de după încheierea contractelor, se constituie și într-o ipoteză de restrângere a drepturilor creditorilor. Legea nr. 52/2020 nu asigură garanțiile constituționale ale dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare deoarece instituie prezumții absolute fără a permite creditorului să dovedească echilibrul contractual în cazul concret supus judecății. Se aduce atingere și art. 135 din Constituție în condițiile în care o instituție de credit este obligată să devină gestionar și vânzător de imobile.

48. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic pct. 3-7 din Legea nr. 52/2020 prin raportare la art. 16 și 44 din Constituție, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 11 și 20 din Constituție, și art. 147 alin. (4) din Constituție se arată că imixtiunea în dreptul de creanță încă din momentul transmiterii notificării, suspendarea automată *ope legis* a obligațiilor de plată ale debitorului și neînscrisura în Biroul de credit reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate al creditorului și creează o stare de inegalitate. Încălcarea dreptului de proprietate al creditorului este cu atât mai evidentă cu cât creditorul este lipsit de drepturile care i se cuvin ca urmare a întârzierii valorificării drepturilor sale, dacă debitorul nu ar fi fost de rea-credință. Or, neplata unei sume de bani la termen produce un prejudiciu independent de buna sau reaua-credință a debitorului, așa încât lipsirea creditorului de un drept contractual, precum, de exemplu, dreptul la penalități de întârziere, constituie o ipoteză de lipsire de proprietate nejustificată.

49. Articolul unic pct. 5 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 5 alin. (3¹) din Legea nr. 77/2016, aduce atingere art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituție. Astfel, legiuitorul afectează securitatea juridică, deoarece instituie o soluție derogatorie de la legislația referitoare la înscrierea în Biroul de credit, în sensul că instituțiile de credit nu mai pot verifica situația reală a debitorilor pentru a vedea dacă se încadrează în gradul maxim de îndatorare. În acest fel, în loc să îl protejeze pe debitor de ruina contractuală, prin reglementarea criticată acesta ar putea, în absența verificărilor realizate de către instituțiile financiare, să se îndatoreze excesiv.

50. Textul criticat nu precizează dacă interdicția înscrierii în Biroul de credit are în vedere strict debitul restant aferent contractului ce face obiectul procedurii dării în plată prevăzute de Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020, sau interdicția e aplicabilă oricărui debit restant aparținând unui debitor care a formulat o notificare de dare în plată. De asemenea, nu clarifică situația înscrierilor negative efectuate în Biroul de credit anterior notificării de dare în plată, pentru ipoteza foarte frecventă a debitorilor care acumulează restanțe și ulterior formulează notificarea. Rațiunea juridică a textului criticat pare să fie conservarea bonității debitorului care apelează la procedura dării în plată. Toate instituțiile de credit au obligația verificării bonității potențialului consumator, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, însă efectul textului de lege supus controlului este că instituțiile bancare nu mai au posibilitatea să verifice dacă potențialul consumator respectă sau nu cerințele de bonitate. Necorelarea textului criticat cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 duce la neclaritatea acestuia, precum și la lipsa de proporționalitate între beneficiul acordat consumatorului și potențialul prejudiciu pe care instituția bancară îl poate suferi.

51. Articolul unic pct. 8 [cu referire la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016] al Legii nr. 52/2020 aduce atingere art. 1 alin. (4) coroborat cu art. 126 alin. (1) din Constituție deoarece intervine asupra măsurilor stabilite de către instanțele de judecată în litigiile în care s-a pronunțat o hotărâre definitivă și/sau irevocabilă, precum și în executările silite.

52. Articolul unic pct. 8 [cu referire la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016] al Legii nr. 52/2020 prin raportare la art. 44, 53 și 135 din Constituție, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 11 și 20 din Constituție și art. 147 alin. (4) din Constituție, este neconstituțional deoarece instituie o prezumție de impreviziune fără a pune problema unei obligații excesiv de oneroase sau găsirii unui punct de echilibru contractual, singurul efect al aplicării sale fiind exonerarea debitorului de obligațiile sale. Nu sunt respectate nici exigențele proporționalității ingerinței în dreptul de proprietate al creditorului și este încălcată libertatea comerțului creditorului deoarece, în cazul în care executarea s-a produs într-o perioadă de scădere a prețurilor, creditorul este acela care suportă toată pierderea în condițiile în care obiectul contractului de împrumut este o sumă de bani, iar imobilul constituie doar garanția acestei sume. De asemenea, art. 8 alin. (5) teza finală din Legea nr. 77/2016, cu referire la art. 4 alin. (1³), este neclar deoarece situația în care debitorul a fost executat silit prin vânzarea imobilului ipotecat cu destinația de locuință nu poate fi calificată *tale quale* ca fiind o situație de impreviziune, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

53. Se mai arată că art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă dreptul de proprietate al creditorului, întrucât anularea debitelor deja scadente ar echivala cu o expropriere fără niciun fel de despăgubire. Or, aceste debite intră în sfera drepturilor câștigate. Același text de lege încalcă principiul separației și

echilibrului puterilor în stat, întrucât intervine, pe de o parte, asupra litigiilor în care instanța a pronunțat o hotărâre definitivă și/sau irevocabilă și, pe de altă parte, asupra executărilor silite în cadrul cărora au fost pronunțate hotărâri judecătorești în soluționarea unor contestații la executare. Or, legiuitorul nu poate interveni asupra raporturilor juridice consfințite pe calea hotărârilor judecătorești, acestea bucurându-se de autoritate de lucru judecat.

54. Articolul unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1³) din Legea nr. 77/2016] raportat la pct. 8 [cu referire la art. 8 alin. (5) teza finală din Legea nr. 77/2016] din Legea nr. 52/2020 este neconstituțional, contravenind art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (1) din Constituție câtă vreme consacră o prezumție absolută care acoperă inclusiv condiția legală a caracterului vădit injust al executării obligației de către debitor.

55. Legea nr. 52/2020 încalcă libertatea economică și libertatea comerțului deoarece intervine în raporturile juridice încheiate între profesioniști și consumatori, afectând în mod direct contraprestația la care creditorul este îndreptățit prin încheierea contractelor de credit.

56. Libertatea contractuală nu este înscrisă în prevederile Constituției, însă un contract de lungă durată este un bun în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Art. 135 din Constituție, referitor la libertatea comerțului, garantează și protecția libertății contractuale în domeniul economic. Restrângerile în acest caz trebuie să respecte art. 53 din Legea fundamentală. Or, legea criticată restrânge dreptul de proprietate și libertatea contractuală fără să existe niciuna dintre cauzele cuprinse în art. 53 din Constituție.

57. Modificarea politicii de creditare după adoptarea Legii nr. 52/2020 reprezintă intervenția forțată a statului în contractul negociat de părți, aducându-se atingere principiului libertății comerțului.

58. În principiu, statul are rolul de a garanta că „legea părților” va avea același efecte juridice pentru viitor ca și actele emise de puterea legiuitoare. Legiuitorul nu poate transforma normele contractuale în norme legislative și nu poate schimba natura juridică a unor contracte aflate în curs de executare și nici nu poate crea un conflict între generații diferite de drepturi, respectiv dreptul de proprietate al creditorilor și libertatea economică a acestora și dreptul de protecție al consumatorilor.

59. Legea criticată aduce atingere nu doar ordinii juridice, ci și celei economice, respectiv economiei de piață în sens larg.

60. Libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi într-un mecanism contractual agreeat de acestea, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, care pot fi deopotrivă juridice și economice. Odată cu asumarea riscului prin contracte se naște și obligația părților contractante de a respecta riscurile asumate, iar modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreeat de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului. Asemenea modificări pot avea loc doar în ipotezele excepționale de rupere a echilibrului contractual și doar după verificarea prealabilă de către judecător, de la caz la caz, a nevoii de schimbare a câmpului de riscuri acceptate. Această nevoie se determină în raport cu fiecare contract în parte, prin cercetarea judecătorească atât a riscurilor acceptate în mod real de către părți, cât și a celor reputate ca fiind acceptate; pentru identificarea acestora din urmă, judecătorul trebuie să verifice, în fiecare ipoteză de lucru, îndeplinirea de către profesionist a obligației de informare a consumatorului.

61. Legea nr. 52/2020 aduce atingere și art. 148 din Constituție deoarece, potrivit art. 127 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, obiectivul principal al Sistemului European al Băncilor Centrale este menținerea stabilității prețurilor, astfel că

autoritățile naționale aveau obligația să consulte Banca Centrală Europeană cu privire la orice proiect de reglementare, însă autoritățile nu au solicitat acest aviz. Singurele mențiuni cu privire la dispozițiile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010 se regăsesc în cuprinsul expunerii de motive, iar nu în corpul legii, astfel că acestea nu pot fi considerate ca având efectul unei transpuneri.

62. Se mai arată că Legea nr. 52/2020 este incompatibilă cu dreptul Uniunii Europene, respectiv cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în materia dreptului consumatorilor, care se referă la plenitudinea de competență a instanței naționale de drept comun în aprecierea asumării de către consumator a riscului valutar. Or, prin instituirea prezumției absolute de impreviziune prin articolul unic pct. 2 al legii criticate, legiuitorul a suprimat controlului jurisdicțional primul element care trebuie verificat pentru a se stabili dacă a intervenit sau nu impreviziunea, respectiv dacă riscul pretins supraadăugat a fost sau nu asumat de consumator la încheierea contractului.

63. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă (Dosarul nr. 727D/2021), Judecătoria Balș — Civil (Dosarul nr. 728D/2021), Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă (Dosarul nr. 731D/2021), Judecătoria Oradea — Secția civilă (Dosarul nr. 929D/2021), Judecătoria Călărași (dosarele nr. 930D/2021 și nr. 990D/2021), Judecătoria Pașcani — Civil (Dosarul nr. 1.047D/2021), Judecătoria Buzău — Secția civilă (Dosarul nr. 1.156D/2021), Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă (Dosarul nr. 1.206D/2021)** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată sau parțial întemeiată deoarece se încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție sub aspectul cerințelor de calitate ale legii, precum și dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție prin nerespectarea principiilor și dezlegărilor date prin deciziile Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016 și nr. 731 din 6 noiembrie 2019. De asemenea, se încalcă și principiul securității raporturilor juridice deoarece atât schimbarea legii în cursul derulării contractului de credit, cât și aplicarea legii noi în cazul în care executarea silită s-a finalizat reprezintă o încălcare a principiului enunțat, precum și o încălcare a principiului echilibrului și separației puterilor în stat.

64. **Judecătoria Iași — Secția civilă (dosarele nr. 928D/2021, nr. 1.048D/2021), Judecătoria Constanța — Secția civilă (Dosarul nr. 1.095D/2021), Judecătoria Craiova — Secția I civilă (Dosarul nr. 1.155D/2021), Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă (dosarele nr. 1.203D/2021, nr. 1.204D/2021), Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă (Dosarul nr. 1.205D/2021)** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece toate motivele de neconstituționalitate formulate au fost analizate deja prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

65. **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă (Dosarul nr. 957D/2021), Judecătoria Turda (Dosarul nr. 1.044D/2021) și Judecătoria Pitești — Secția civilă (Dosarul nr. 1.207D/2021)** nu și-au exprimat opiniile cu privire la excepția de neconstituționalitate, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

66. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

67. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

68. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

69. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 13 mai 2020, în ansamblul său, dispozițiile art. 4 alin. (1¹) lit. b), ale art. 4 alin. (12), (13) și (3), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, precum și ale articolului unic pct. 1-8 din Legea nr. 52/2020. Având în vedere motivarea excepțiilor de neconstituționalitate și art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea va reține ca obiect al excepției dispozițiile art. 4 alin. (11)-(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, precum și Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate extrinsecă.

70. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3)-(5) privind principiile statului de drept, separației puterilor în stat, legalității, calității legii și securității juridice, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 45 — *Libertatea economică*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, art. 126 — *Instanțele judecătorești*, art. 135 — *Economia*, art. 136 alin. (5) privind proprietatea privată, art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale și art. 148 — *Integrarea în Uniunea Europeană*. Totodată, în temeiul art. 11 și art. 20 alin. (1) din Constituție, prin raportare la prevederile constituționale corespondente, sunt invocate și art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

71. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 au fost constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 21 septembrie 2021, deoarece încalcă art. 147 alin. (4) prin raportare la art. 1 alin. (5) și art. 44 din Constituție, fiind contrare deciziilor anterioare ale Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, și Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 29 ianuarie 2020.

72. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie*”

anterioară a *Curtii Constituționale*", precum și faptul că încheierile de sesizare au fost pronunțate anterior publicării Deciziei nr. 432 din 17 iunie 2021 în Monitorul Oficial al României, Partea I, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

73. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, precum și a prevederilor art. 4 alin. (1¹)-(1³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii, respingând-o de fiecare dată ca neîntemeiată

(a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 749 din 14 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 29 august 2024, Decizia nr. 539 din 24 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 8 februarie 2025, și Decizia nr. 257 din 15 mai 2025*, nepublicată la data pronunțării în prezenta cauză).

74. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluțiile pronunțate prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele pe care s-au fundamentat își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

75. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea UniCredit Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 13.697/301/2020 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea First Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 1.129/184/2020 al Judecătoriei Balș — Civil, în Dosarul nr. 4.779/202/2020 al Judecătoriei Călărași și în Dosarul nr. 11.376/280/2020 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 23.697/4/2020 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 13.741/211/2020 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă, în Dosarul nr. 5.032/866/2020 al Judecătoriei Pașcani — Civil, în Dosarul nr. 13.885/300/2020 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Exim Banca Românească — S.A. din București (fostă Societatea Banca Românească — S.A. din București) în dosarele nr. 23.862/245/2020 și nr. 28.740/245/2020 ale Judecătoriei Iași — Secția civilă, de Societatea First Bank — S.A. din București și Societatea First Bank — S.A. — Sucursala Oradea în Dosarul nr. 9.247/271/2020 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă, de Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 17.715/4/2020 al acestei instanțe, de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 4.606/202/2020 al Judecătoriei Călărași, în Dosarul nr. 2.249/235/2020 al Judecătoriei Turda, în dosarele nr. 17.087/325/2020 și nr. 19.831/325/2020 ale Judecătoriei Timișoara — Secția a II-a civilă, de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Amsterdam în Dosarul nr. 13.516/212/2020/a1 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă, în Dosarul nr. 13.766/200/2020 al Judecătoriei Buzău — Secția civilă, de Societatea Eurobank — S.A. (fostă Eurobank Ergasias) din Atena în Dosarul nr. 24.918/215/2020 al Judecătoriei Craiova — Secția I civilă și în Dosarul nr. 13.531/300/2020 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași autoare în aceleași dosare ale aceluiași instanțe și constată că dispozițiile art. 4 alin. (1¹)-(1³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătoriei Balș — Civil, Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătoriei Iași — Secția civilă, Judecătoriei Oradea — Secția civilă, Judecătoriei Călărași, Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă, Judecătoriei Pașcani — Civil, Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătoriei Turda, Judecătoriei Timișoara — Secția a II-a civilă, Judecătoriei Constanța — Secția civilă, Judecătoriei Buzău — Secția civilă, Judecătoriei Craiova — Secția I civilă și Judecătoriei Pitești — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2025.

PREȘEDINTE
CRISTIAN DELIORGA

Magistrat-asistent,
Cristina-Cătălina Turcu

* Decizia Curtii Constituționale nr. 257 din 15 mai 2025 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 12 martie 2026.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor privind organizarea și desfășurarea concursului/examenului în vederea ocupării de către personalul Ministerului Apărării Naționale a posturilor permanente din structurile de reprezentare națională în străinătate, precum și a celor din structurile internaționale la care România este parte, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.59/2015

Pentru aplicarea prevederilor art. 74 alin. 1 și 4, art. 75¹ alin. 1 și ale art. 101 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 și 19 din Ghidul carierei militare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 106/2011, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. 19 alin. (1)-(3) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. I. — Normele privind organizarea și desfășurarea concursului/examenului în vederea ocupării de către personalul Ministerului Apărării Naționale a posturilor permanente din structurile de reprezentare națională în străinătate, precum și a celor din structurile internaționale la care România este parte, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.59/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 1 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Departamentul pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale gestionează și posturile de reprezentare a României la Uniunea Europeană din cadrul Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană, alocate Ministerului Apărării Naționale.”

2. La articolul 5 alineatul (1), după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) este avizat de către Direcția contrainformații și securitate militară.”

3. La articolul 17, alineatele (1), (6) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Selecția inițială constă în analiza îndeplinirii de către candidați a specificațiilor de personal prevăzute în fișele posturilor, solicitarea avizului Direcției contrainformații și securitate militară prevăzut la art. 5 alin. (1) lit. j) și evaluarea pentru stabilirea profilului lingvistic standardizat, după caz.

.....
(6) Candidații care nu dețin un profil lingvistic standardizat corespunzător cerințelor postului participă la evaluarea competenței lingvistice conform planificării, în condițiile prevăzute de reglementările specifice în domeniu.

.....
(8) Candidații care îndeplinesc în totalitate cerințele prevăzute la alin. (2), sunt avizați de către Direcția contrainformații și securitate militară și obțin profilul lingvistic standardizat necesar încadrării postului respectiv sunt declarați «admis» și pot participa la următoarele probe din concurs/examen.”

4. La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Analiza îndeplinirii specificațiilor de personal prevăzute în fișele posturilor și solicitarea avizului Direcției

contrainformații și securitate militară se efectuează de către structurile care gestionează posturile permanente, indiferent de proveniența candidaților.”

5. La articolul 18, alineatele (2)-(2²) se abrogă.

6. La articolul 20, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) În cazul în care, după finalizarea selecției inițiale, respectiv după reluarea acestora de cel puțin două ori, nu sunt candidați eligibili pentru participarea la celelalte probe din concurs/examen, structurile care gestionează posturile permanente analizează posibilitatea prelungirii mandatului personalului care încadrează posturile respective.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), prelungirea mandatului este posibilă numai la solicitarea structurii care gestionează posturile permanente, cu acordul personalului în cauză, cu avizul Direcției contrainformații și securitate militară și cu aprobarea ministrului apărării naționale.”

7. La articolul 30¹, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situația prevăzută la alin. (2), prelungirea mandatului este posibilă numai la solicitarea structurii care gestionează posturile permanente, cu acordul personalului în cauză, cu avizul Direcției contrainformații și securitate militară și cu aprobarea ministrului apărării naționale.”

8. În tot cuprinsul ordinului, denumirea „Direcția pentru relația cu Parlamentul și asistență juridică” se înlocuiește cu denumirea „Direcția generală juridică”.

Art. II. — Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.59/2015 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și desfășurarea concursului/examenului în vederea ocupării de către personalul Ministerului Apărării Naționale a posturilor permanente din structurile de reprezentare națională în străinătate, precum și a celor din structurile internaționale la care România este parte, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 1 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

București, 14 iulie 2026.
Nr. M.132.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru aprobarea Metodologiei pentru costuri simplificate
privind acordarea sprijinului financiar pentru serviciile
de mediu furnizate de fermele de acvacultură**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale pescuit — Autoritate de management pentru POPAM nr. 245.708 din 9.07.2026, în baza prevederilor:

— Regulamentului (UE) 2021/1.060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize;

— Regulamentului (UE) 2021/1.139 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1.004;

— Regulamentului (UE, Euratom) 2024/2.509 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (reformare);

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/79 al Comisiei din 19 ianuarie 2022 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) 2021/1.139 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește înregistrarea, transmiterea și prezentarea datelor privind punerea în aplicare la nivel de operațiune;

— Regulamentului (UE, Euratom) 2018/1.046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.296/2013, (UE) nr. 1.301/2013, (UE) nr. 1.303/2013, (UE) nr. 1.304/2013, (UE) nr. 1.309/2013, (UE) nr. 1.316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012;

— Deciziei Comisiei nr. 8.809 din 30.11.2022 privind aprobarea „Programului pentru acvacultură și pescuit” al României pentru sprijin acordat din Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2024 privind gestionarea financiară a alocațiilor din Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură aferente politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2021-2027, precum și pentru stingerea unor obligații fiscale datorate de beneficiarii Programului Operațional pentru Pescuit și Afaceri Maritime (POPAM) 2017-2020, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2024;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 178/2024 privind stabilirea cadrului general de implementare a operațiunilor cofinanțate din Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură prin Programul pentru Acvacultură și Pescuit 2021-2027, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 57 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 17 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 178/2024, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, interimar, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru costuri simplificate privind acordarea sprijinului financiar pentru serviciile de mediu furnizate de fermele de acvacultură, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, interimar,

Tánczos Barna

București, 9 iulie 2026.

Nr. 198.

METODOLOGIE

pentru costuri simplificate privind acordarea sprijinului financiar pentru serviciile de mediu furnizate de fermele de acvacultură

Prezenta metodologie stabilește formula de calcul, justificarea acesteia și anumite condiții specifice de eligibilitate și admisibilitate aplicabile în cazul implementării prevederilor art. 26 alin. (3) din Regulamentul (UE) 2021/1.139 prin acțiunea 2.1.4 — Servicii de mediu.

Justificare:

Programul pentru acvacultură și pescuit (PAP) 2021-2027 prevede, în cadrul obiectivului specific „2.1. Promovarea activităților durabile de acvacultură, mai ales creșterea competitivității producției din acvacultură, asigurând totodată durabilitatea activităților din perspectiva mediului”, sprijinirea activității durabile a fermelor de acvacultură care furnizează servicii de mediu. Sunt enumerate sechestrarea carbonului, protecția împotriva inundațiilor, furnizarea, gestionarea și purificarea apei și oferirea de locuri de hrănire și de reproducere pentru animale. Aceste servicii de mediu sunt asigurate de către fermele de acvacultură extensivă și semiintensivă, în bazine de pământ.

Pentru stabilirea serviciilor de mediu asociate fermelor de acvacultură pentru care se poate acorda sprijin financiar prin PAP 2021-2027 și pentru calcularea valorii financiare a acestor servicii a fost elaborat Studiul privind elaborarea metodologiei de calcul al sprijinului financiar pe baza evaluării serviciilor de mediu furnizate de acvacultura din România în contextul implementării PAP 2021-2027 (*Studiul*), disponibil la adresa www.ampeste.ro.

Studiul identifică, la nivelul general, 53 de servicii ecosistemice, dar acestea, în majoritatea lor, se întâlnesc la un număr limitat de amenajări piscicole, iar luarea în considerare a unui număr prea mare de astfel de servicii ar complica excesiv procesul de stabilire a sprijinului financiar pentru fiecare categorie și încadrarea solicitanților în aceste categorii.

Astfel, pentru ca sprijinul financiar acordat să fie distribuit cât mai multor operatori și să fie calculat și verificat cât mai ușor au fost selectate doar acele servicii care se întâlnesc în majoritatea amenajărilor de acvacultură și care sunt cuantificabile pe baza unor date disponibile, reducând astfel numărul acestor servicii la 3:

- sechestrare carbon prin sedimente;
- sechestrare carbon prin luciu de apă;
- sechestrare carbon prin macrofite.

Pentru cuantificarea sprijinului a fost stabilită capacitatea medie a unui ecosistem de a sechestra carbonul pe o unitate standard de suprafață de un hectar luciu de apă, prin cumularea celor 3 servicii menționate mai sus. Valoarea carbonului sechestrat a fost evaluată în funcție de prețul mediu certificat pentru carbon (€/t CO₂) preluat de la Bursa Română de Mărfuri pentru intervalul 3.10.2023-22.09.2025 (serie de date publice — <https://brm.ro/en/retail-market-co2-certificates>).

Valoarea astfel obținută a fost ajustată prin metoda de scorare ordinală și normalizare liniară pentru fiecare dintre cele 3 tipuri de acvacultură:

- acvacultură extensivă, în care nu se utilizează hrană;
- acvacultură semiintensivă, în care se utilizează hrană;
- acvacultură intensivă, în care se utilizează hrană pe baza unei diete complete.

Clasificarea utilizată în prezenta metodologie are caracter exclusiv tehnico-operațional pentru stabilirea cuantumului sprijinului și nu derogă de la definițiile generale prevăzute de Legea acvaculturii nr. 206/2025. În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Legea nr. 206/2025, aceasta reprezintă cadrul general de reglementare în domeniul acvaculturii, iar art. 2 pct. 3 și 4 din aceasta definesc expres acvacultura extensivă și acvacultura intensivă.

În scopul aplicării schemei de sprijin aferente acțiunii 2.1.4, prezenta metodologie utilizează, pe baza studiului științific care o fundamentează, o diferențiere tehnico-metodologică suplimentară între sisteme extensive, semiintensive și intensive, raportată la nivelul producției, practicile de hrănire și management, exclusiv pentru cuantificarea serviciilor de mediu și stabilirea costului unitar. Această diferențiere nu modifică și nu înlocuiește definițiile legale, ci are rol exclusiv de fundamentare și aplicare a mecanismului de calcul al sprijinului.

Având în vedere prevederile PAP 2021-2027 cu privire la serviciile de mediu, furnizate în principal de acvacultura extensivă și cea semiintensivă, precum și impactul de mediu produs de acvacultura intensivă, sprijinul se acordă doar pentru primele două tipuri de acvacultură.

Solicitantul trebuie să demonstreze, pe baza documentelor contabile și tehnice, în care tip de acvacultură se încadrează amenajarea în fiecare an pentru care solicită sprijinul, având în vedere administrarea/utilizarea hranei, indiferent de proveniența acesteia, precum și producția comercializată raportată la suprafața licențiată ajustată.

Pentru acordarea sprijinului financiar în cadrul acțiunii 2.1.4 se consideră că:

— acvacultura este de tip extensiv, dacă nu rezultă administrarea de hrană, cu condiția ca producția vândută să fie de cel puțin 50 kg/ha/an;

— acvacultura este de tip semiintensiv, dacă rezultă administrarea de hrană, inclusiv din producția proprie a fermei, iar producția vândută nu depășește 1.500 kg/ha/an.

Producția vândută la hectar se referă la suprafața licențiată ajustată, după cum este explicată mai jos. Întrucât valoarea sprijinului este exprimată prin raportare la unitatea de suprafață luciu de apă licențiată, iar art. 39 din Regulamentul (UE) 2021/1.139 impune ca în cazul compensațiilor calculul acestora să se facă în conformitate cu prevederile art. 53 alin. (1) lit. (b)-(e) din Regulamentul (UE) 2021/1.060, sprijinul pentru servicii de mediu va fi calculat ca un cost simplificat — costul unitar, unde valoarea unitară este cea menționată mai jos pentru cele 2 tipuri de acvacultură, iar această valoare se înmulțește cu numărul de hectare luciu de apă licențiate ale amenajării respective.

Această din urmă informație este furnizată de către solicitant și este probată cu licența de acvacultură. Cu toate acestea, date fiind informațiile transmise de către Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură referitoare la procentul din amenajările de acvacultură de suprafețe afectate de secetă în ultimii ani, mărimea suprafeței luciului de apă licențiate care se ia în calcul pentru acordarea sprijinului este de maximum 70% din suprafața luciului de apă menționată în licența de acvacultură.

Sprijinul acordat în cadrul acțiunii 2.1.4 este întemeiat pe art. 26 alin. (3) din Regulamentul (UE) 2021/1.139, care permite acoperirea intervențiilor ce contribuie la furnizarea de servicii de mediu de către acvacultură. În conformitate cu art. 39 din același regulament, compensațiile prevăzute de acesta, inclusiv alte compensații decât cele reprezentând costuri suplimentare sau venituri pierdute, se acordă sub una dintre formele prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. (b)-(e) din Regulamentul (UE) 2021/1.060.

În consecință, sprijinul din cadrul prezentei metodologii este acordat sub forma unui cost unitar standardizat pe hectar, stabilit ex ante printr-o metodologie justă, echitabilă și verificabilă, fundamentată pe date științifice, informații obiective și avize ale experților, iar nu prin rambursarea costurilor reale individuale suportate de fiecare beneficiar.

Valorile determinate prin Studiu nu pot fi acordate integral din alocarea financiară a PAP 2021-2027 destinată acțiunii 2.1.4. Prin urmare, valorile unitare anuale ale sprijinului se stabilesc prin raportare la alocarea financiară disponibilă pentru întreaga perioadă de referință, la suprafața licențiată și la suprafața eligibilă efectivă care se ia în calcul la compensare, conform regulilor prevăzute în prezenta metodologie. Raportat la valorile determinate prin Studiu, valorile unitare astfel stabilite

corespund aproximativ unui nivel de 17,62% din valorile de referință rezultate din Studiu.

Acest nivel se justifică prin următorul mod: intenția Autorității de management pentru POPAM este de a acorda un sprijin financiar de cel puțin 14.285.715 euro pentru ferme de acvacultură însumând aproximativ 30.000¹ ha suprafață licențiată, respectiv 150.000 ha pe întreaga perioadă de referință de 5 ani.

În aceste condiții, valoarea medie teoretică anuală raportată la suprafața licențiată totală vizată pentru sprijin este:

$$V_{\text{medie teoretică}} = \frac{14.285.715 \text{ euro}}{30.000 \text{ ha} \times 5 \text{ ani}} = \frac{14.285.715}{150.000} = 95,24 \text{ euro/ha/an}$$

Având însă în vedere că, potrivit prezentei metodologii, sprijinul se acordă pentru maximum 70% din suprafața licențiată, suprafața eligibilă efectivă care intră în calculul compensației este:

$$S_{\text{eligibilă efectivă}} = 30.000 \text{ ha} \times 5 \text{ ani} \times 70\% = 105.000 \text{ ha în 5 ani}$$

Raportat la această suprafață eligibilă efectivă, rezultă o valoare medie efectivă disponibilă de:

$$V_{\text{medie efectivă}} = \frac{14.285.715 \text{ euro}}{30.000 \text{ ha} \times 5 \text{ ani} \times 70\%} = \frac{14.285.715}{105.000} = 136,05 \text{ euro/ha/an}$$

Având în vedere raportul de aproximativ 1,8 dintre valoarea determinată prin Studiu pentru acvacultura extensivă și cea determinată pentru acvacultura semiintensivă, respectiv:

$$\frac{992,96 \text{ euro/ha}}{551,64 \text{ euro/ha}} \approx 1,8,$$

valorile unitare anuale ale sprijinului se determină pornind de la valoarea medie efectivă disponibilă de 136,05 euro/ha/an. Notând cu x valoarea unitară anuală pentru acvacultura extensivă și cu y valoarea unitară anuală pentru acvacultura semiintensivă, rezultă sistemul:

$$\frac{x}{y} = 1,8$$

$$\frac{x + y}{2} = 136,05$$

Din prima relație rezultă:

$$x = 1,8 y$$

Prin înlocuire în a doua relație:

$$\frac{1,8y + y}{2} = 136,05$$

$$\frac{2,8y}{2} = 136,05$$

$$1,4y = 136,05$$

$$y = \frac{136,05}{1,4} = 97,178571...$$

¹ Nivelul de aproximativ 30.000 ha suprafață licențiată pentru sprijin reprezintă o ipoteză ex ante de fundamentare financiară a schemei și de stabilire a valorilor unitare anuale ale sprijinului, iar nu un plafon juridic sau administrativ al suprafeței care poate deveni eligibilă în cadrul evaluării. În situația în care suprafața totală eligibilă rezultată în evaluare depășește acest nivel, aplicarea sprijinului se ajustează potrivit mecanismului de reducere proporțională prevăzut în prezenta metodologie, în raport cu bugetul disponibil.

Rezultă pentru acvacultura semiintensivă valoarea de 97,18 euro/ha/an — rotunjită la două zecimale.
Pentru acvacultura extensivă:

$$x = 1,8 \times 97,178571... = 174,921428...$$

Rezultă pentru acvacultura extensivă valoarea de 174,92 euro/ha/an — rotunjită la două zecimale.

Prin urmare, valoarea sprijinului per hectar/an (Vha) este:

— 174,92 euro/ha/an pentru acvacultura extensivă;

— 97,18 euro/ha/an pentru acvacultura semiintensivă.

Raportat la valorile determinate prin Studiu, valorile unitare anuale stabilite prin prezenta metodologie reprezintă aproximativ 17,62% din valorile de referință rezultate din Studiu pentru cele două tipuri de acvacultură eligibile. Acest procent rezultă din raportarea valorilor unitare anuale efectiv stabilite în metodologie la valorile unitare anuale determinate prin Studiu, după aplicarea constrângerilor bugetare ale acțiunii 2.1.4 și a regulii potrivit căreia sprijinul se calculează pentru maximum 70% din suprafața licențiată, astfel:

$$\frac{174,92}{992,96} \times 100 = 17,616\% \approx 17,62\%$$

$$\frac{97,18}{551,64} \times 100 = 17,617\% \approx 17,62\%$$

Prin urmare, nivelul de 17,62% exprimă ponderea valorilor unitare anuale finanțabile efectiv din alocarea disponibilă, raportat la valorile unitare anuale integrale rezultate din Studiu.

Ajustarea sprijinului acordat unui beneficiar în anumite situații:

1. Dacă solicitantul nu dovedește îndeplinirea condițiilor pentru întreaga perioadă de referință, conform prevederilor din ghidul solicitantului pentru acțiunea 2.1.4 — Servicii de mediu, atunci se va lua în considerare numărul de ani calendaristici întregi (1 ianuarie-31 decembrie) din perioada de referință în care aceste condiții sunt respectate, întrucât valoarea compensației are la bază un calcul anual. Spre exemplu, dacă perioada de referință este 1.01.2022-31.12.2026, iar solicitantul își începe activitatea în data de 6.09.2023 ori există documente de eligibilitate valabile de la această dată, atunci din calculul sprijinului se elimină valoarea compensației pentru primii doi ani (1.01.2022-31.12.2023), iar sprijinul se acordă pentru perioada 1.01.2024-31.12.2026, după formula C3 + C4 + C5.

2. În cazul în care achiziționarea sau neachiziționarea sau administrarea/neadministrarea hranei duce la încadrarea în categorii diferite (acvacultură extensivă sau semiintensivă) în anumiți ani din perioada de referință, valoarea compensației va fi cea aferentă tipului de acvacultură din fiecare an pentru care se solicită compensația.

3. Dacă în perioada de referință o fermă de acvacultură practică atât acvacultura extensivă, cât și cea semiintensivă, atunci calculul sprijinului pentru fiecare an se face în funcție de încadrarea în respectivul tip de acvacultură.

4. Dacă într-un an o fermă de acvacultură practică atât acvacultura extensivă, cât și cea semiintensivă, atunci calculul sprijinului pentru acel an se face cu încadrarea în tipul de acvacultură semiintensivă.

Condiții de eligibilitate și admisibilitate specifice:

1. Producția comercializată pe unitatea de suprafață eligibilă efectivă a unității de acvacultură (70% din suprafața luciiului de apă menționată în licența de acvacultură) trebuie să fie de cel puțin 50 kg/ha/an și de cel mult 1.500 kg/ha/an pentru fiecare an din perioada de referință.

2. Suprafața pentru care se acordă sprijinul trebuie să fie alcătuită din bazine de pământ sau lacuri de acumulare.

3. Sprijinul acordat pentru anul respectiv nu poate depăși 50.000 euro/an pe solicitant.

4. Sprijinul nu se acordă pentru anii din perioada de referință în care solicitantul nu dovedește respectarea condițiilor de mediu înscrise în autorizația de mediu. Pentru anii anteriori semnării contractului de finanțare, respectarea condițiilor de

mediu se dovedește prin autorizația de mediu valabilă pentru anul respectiv, menținută în valabilitate prin viza anuală aplicată potrivit art. 16 alin. (2¹)-(2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 256/2006, cu modificările și completările ulterioare, și Ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.150/2020 privind aprobarea Procedurii de aplicare a vizei anuale a autorizației de mediu și autorizației integrate de mediu, cu modificările ulterioare. În cazul în care, pentru un anumit an, autorizația de mediu nu a fost menținută în valabilitate prin viza anuală, anul respectiv nu este luat în calcul la stabilirea sprijinului.

5. Sprijinul acordat va fi recuperat dacă în termen de 3 ani de la data semnării contractului de finanțare beneficiarul încalcă condițiile de mediu prevăzute în autorizația de mediu. Această încălcare se constată de către Garda Națională de Mediu, se confirmă de către instanțele de judecată prin hotărâre judecătorească definitivă și executorie, iar recuperarea sprijinului se face proporțional cu perioada de timp de încălcare a condițiilor de mediu, calculată ca număr de luni întregi din totalul de 36 de luni (cele 36 de luni sunt incluse în perioada de monitorizare ex post).

6. Solicitantul declară pe propria răspundere că, pentru aceeași suprafață, aceeași perioadă de referință și aceleași servicii de mediu pentru care solicită sprijin în cadrul acțiunii 2.1.4 — Servicii de mediu, nu a beneficiat și nu solicită sprijin din alte scheme de sprijin public naționale sau ale Uniunii Europene care vizează aceleași costuri eligibile sau aceleași servicii ecosistemice.

7. În măsura în care solicitantul/beneficiarul optează, pentru aceeași suprafață și aceeași perioadă, pentru certificarea eliminărilor de carbon sau pentru orice alt mecanism de remunerare a rezultatelor climatice, inclusiv în temeiul Regulamentului (UE) 2024/3.012, acesta are obligația de a informa Autoritatea de management pentru POPAM, în scris, în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii, a înregistrării, a emiterii, a transferului sau a comercializării unităților respective.

8. În situația în care Autoritatea de management pentru POPAM constată că, pentru aceeași suprafață, aceeași perioadă și aceleași servicii de mediu, a intervenit o dublă finanțare publică sau o dublă remunerare a aceluiași rezultat ecologic, sprijinul din Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură se refuză, se reduce sau se recuperează proporțional cu suprafața și perioada suprapuse, după caz.

Dacă, după evaluarea tehnico-economică și soluționarea eventualelor contestații, bugetul alocat apelului este mai mic decât sumele totale declarate eligibile, atunci sprijinul acordat fiecărui solicitant selectat va fi diminuat proporțional, în funcție de raportul dintre bugetul alocat apelului și sumele totale declarate eligibile.

Spre exemplu, dacă bugetul alocat apelului este de 14 milioane de euro, iar sumele totale declarate eligibile după evaluarea tehnico-economică și soluționarea eventualelor contestații se ridică la valoarea de 21 de milioane de euro (de exemplu), atunci valoarea compensației (C din formula de calcul) se diminuează la $14 \text{ milioane} / 21 \text{ milioane} = 0,6666$ (sau $66,66\%$) din valoarea inițială. Astfel, în acest scenariu, pentru C rezultat din formula de calcul în valoare de 90.000 de euro, sprijinul efectiv acordat este de $90.000 \times 0,6666 = 60.000$ de euro (cifrele din acest paragraf sunt date cu titlu de exemplu pentru o înțelegere facilă a algoritmului de calcul).

Astfel, formula de calcul pentru sprijinul anual acordat, având în vedere încadrarea în tipul de acvacultură prezentat mai sus, este următoarea:

$C_{i \text{ brut}} = V_{ha} \times S_{\text{licențiată ajustată}}$, unde:

$C_{i \text{ brut}}$ este valoarea anuală a compensației aferente anului „i” înainte de aplicarea plafonului;

V_{ha} este valoarea anuală la hectar a compensației ($174,92$ euro sau $97,18$ euro); și

$S_{\text{licențiată ajustată}}$ este 70% din suprafața luciului de apă licențiată pentru care se solicită sprijinul.

Se aplică plafonul anual: $C_i = \min. (C_{i \text{ brut}}, 50.000 \text{ euro})$

Sprijinul acordat pentru întreaga perioadă de referință se calculează după formula:

$C_{\text{total}} = C_1 + C_2 + C_3 + C_4 + C_5$

Pentru claritate, sprijinul se calculează în următoarea ordine:

1. se stabilește eligibilitatea anuală;
2. se stabilește tipul anual de acvacultură;
3. se calculează $S_{\text{ajustată}}$;
4. se calculează $C_{i \text{ brut}} = V_{ha} \times S_{\text{ajustată}}$;
5. se aplică plafonul anual: $C_i = \min. (C_{i \text{ brut}}, 50.000 \text{ euro})$;
6. se însumează anii eligibili;
7. dacă totalul sumelor eligibile depășește bugetul apelului se aplică reducerea proporțională,

unde $C_{i \text{ brut}}$ este valoarea anuală a compensației aferente anului i .

După anul 2025, anul elaborării Studiului, valoarea sprijinului se diminuează proporțional în situația scăderii prețului carbonului. Valorile actualizate pentru scăderea prețului carbonului se stabilesc pe baza informațiilor obținute din surse oficiale (Bursa Română de Mărfuri). În cazul unor valori constante sau superioare, valoarea sprijinului nu va crește. Autoritatea de management pentru POPAM va publica valorile actualizate pe pagina de internet proprie.

NOTĂ:

Sprijinul nu remunerează simpla existență pasivă a unei suprafețe de luciu de apă, ci serviciile de mediu furnizate de ferme de acvacultură aflate în exploatare activă, în condițiile prezentei metodologii. Caracterul activ al exploatării rezultă cumulativ din existența licenței de acvacultură și a autorizației de mediu valabile, desfășurarea activității de acvacultură în perioada de referință, realizarea unei producții comercializate în intervalul stabilit de metodologie, încadrarea anuală în tipul de acvacultură eligibil și respectarea condițiilor de mediu aplicabile.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Nr. 1 Pomezeu din comuna Pomezeu, județul Bihor

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
 - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
 - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
 - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 6 din 14.05.2026;
 - Referatului de aprobare nr. 4.405 din 20.05.2026 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Nr. 1 Pomezeu din comuna Pomezeu, județul Bihor, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Nr. 1 Pomezeu, cu sediul în Str. Principală nr. 81, satul Pomezeu, comuna Pomezeu, județul Bihor, având structurile arundate Școala Primară Nr. 1 Coșdeni, cu sediul în

Str. Principală nr. 218, satul Coșdeni, comuna Pomezeu, județul Bihor, Grădinița cu Program Normal Nr. 1 Coșdeni, cu sediul în Str. Principală nr. 218, satul Coșdeni, comuna Pomezeu, județul Bihor, Școala Primară Nr. 2 Câmpani de Pomezeu, cu sediul în Str. Principală nr. 102, satul Câmpani de Pomezeu, comuna

Pomezeu, județul Bihor, Grădinița cu Program Normal Nr. 2 Sitani, cu sediul în Str. Principală nr. 151, satul Sitani, comuna Pomezeu, județul Bihor, respectiv Grădinița cu Program Normal Nr. 3 Vălani de Pomezeu, cu sediul în Str. Principală nr. 20, satul Vălani de Pomezeu, comuna Pomezeu, județul Bihor, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Formațiunile de studiu pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ prevăzute la alin. (1) se școlarizează în cadrul structurii arondate Grădinița cu Program Normal Nr. 2 Sitani din satul Sitani, comuna Pomezeu, județul Bihor.

(3) Începând cu anul școlar 2026-2027, Grădinița cu Program Normal Nr. 2 Sitani din satul Sitani, comuna Pomezeu, județul Bihor, se va numi Grădinița cu Program Prolungit Nr. 2 Sitani din satul Sitani, comuna Pomezeu, județul Bihor.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Nr. 1 Pomezeu din comuna Pomezeu, județul Bihor, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Nr. 1 Pomezeu din comuna Pomezeu, județul Bihor, este persoană juridică de drept public, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Nr. 1 Pomezeu din comuna Pomezeu, județul Bihor, are capacitatea totală de școlarizare de 32 de formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 23 de formațiuni de studiu/schimb 1 și maximum 9 formațiuni de studiu/schimb 2, după cum urmează:

a) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 81, satul Pomezeu, comuna Pomezeu, județul Bihor, este de 10 formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 5 formațiuni de studiu/schimb 1 și maximum 5 formațiuni de studiu/schimb 2;

b) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 218, satul Coșdeni, comuna Pomezeu, județul Bihor, este de 9 formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 7 formațiuni de studiu/schimb 1 și maximum 2 formațiuni de studiu/schimb 2;

c) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 102, satul Câmpani de Pomezeu, comuna Pomezeu, județul Bihor, este de 7 formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 5 formațiuni de studiu/schimb 1 și maximum 2 formațiuni de studiu/schimb 2;

d) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 151, satul Sitani, comuna Pomezeu, județul Bihor, este de 3 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 3 formațiuni de studiu/schimb 1;

e) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 20, satul Vălani de Pomezeu, comuna Pomezeu, județul Bihor, este de 3 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 3 formațiuni de studiu/schimb 1.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Nr. 1 Pomezeu din comuna Pomezeu, județul Bihor, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Bihor, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Nr. 1 Pomezeu din comuna Pomezeu, județul Bihor, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Bihor, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Nr. 1 Pomezeu din comuna Pomezeu, județul Bihor, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Bihor și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihai Dimian

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 720348